

кашна покорностъ, въ дълбочината на душата имъ, се криеше и кипеше такава злоба и ненавистъ къмъ гяуритѣ: Българи и Русси, щото, ако бѣха имали възможностъ, истрѣбили ги биха до единъ.

Трѣбва ли да казвамъ, че тукъ — въ Казанлъкъ на всѣка крачка се виждаше, че населението въ материялно отношение, благоденствуваше? Града чистичкъ. Къщя макаръ и не голѣми, но чисти и удобни. Двороветѣ прѣтрупани съ разни овошки, преимущественно, кестени, бадеми, дренки и даже смокини. На мене най добро впечатление ми направиха вадичкитѣ съ чиста бистра балканска водица. Такива вадички имаше почти на всѣка улица и въ двороветѣ на къщята. Изобщо, красивото и живописно мѣстоположение на самия градъ и околността му, съ своитѣ лозя, градини, триндафили и плодородна почва, даваха пълно право да се нарича тоя кътъ „райска долина“.

Не на празно нѣкои отъ офицеритѣ извикваха:

— Ахъ каква е богата и прѣкрасна тѣзи долина!!
жалко само, че се намира въ лоши рѣцѣ.

Слѣдъ като изсихохъ почти цѣлия градъ, въ 12 часа се отбихъ въ хана на Георги Х. Томовъ да се нахраня, а отъ тамъ си отидохъ на бивуака. По пѣтя азъ съглѣдахъ при една висока порта около десетина человекъ, между които имаше нѣколко момченца.

— Има, има, Турци има, чухъ да викатъ дѣцата.

— Ний ги видѣхме прѣзъ пукнатинитѣ на портата.

Азъ казахъ на присѣтствувавшитѣ да потропатъ, но тѣй като никой отъ вътрѣ се не обади. единъ отъ присѣтствувавшитѣ, съ помощта на другитѣ, се покатери по високата стѣна, скокна въ двора и отвори портата. Двора се оказа запуснатъ, мръсенъ и по многото торъ се виждаше да е билъ по прѣди ханъ. Въ двора имаше едно полусъборено здание, види се, яхъръ съ широка врата, на която ний потропахме, но отъ вътрѣ никой се не обаждаше. Присѣтствувавшитѣ натиснаха портата, тя испръщя и се отвори. Зданието се оказа прѣпълнено съ мундири, палатки, сухари-га-